

Majoritet her i Tinget, saa kunde den sige: Ja, nu har Venstre og Venstres Minister givet os et Vaaben i Hænde, givet os Anvisning paa, hvorledes man skal gaa frem, naar man befinder sig i en lidt ubehagelig Situation, som man gerne hurtigst muligt vil ud af. Man kunde tænke sig, at et kommende Folketingsflertal vilde forelægge Lovforslag, som kun lige trak de almindelige Grundlinier op for det, man vilde lovgive om, men henskød alt det, som havde storpolitisk Betydning, som man vidste, der kunde blive politisk Konflikt om, til Ændringsforslag, som man stillede til anden Behandling, eller saagar til tredje Behandling, thi ifølge Forretningsordenen kan jo Folketingsudvalgene ved tredje Behandling stille Ændringsforslag lige saa vel som ved anden Behandling; man kunde tænke sig, at der ved tredje Behandling fremsattes Ændringsforslag, der saaledes kun kom til een Behandling og saa blev ratificeret, og at man paa den Maade gjorde Grundlovens Bestemmelse om de tre Behandlinger fuldstændig illusorisk; paa den Maade undgik man storpolitisk Debat, hvor det passede. Af disse Grunde vil jeg for mit Vedkommende tage det fra radikal-socialistisk Side fremsatte Ændringsforslag op.

Det foreliggende Militærforlig opfylder vistnok alle Venstrepolitikerens Krav til Forsvar, men ikke Kravene til militær Plan og Sammenhæng, og da dette sædvanligvis er ufravigelige Betingelser for en Forsvarsordnings Holdbarhed, vil jeg alene af saglige militære Grunde finde det paatrængende nødvendigt, at disse Loves Ikrafttræden, saafremt deres Vedtagelse ikke kan hindres, udsættes, til Folket og Offentligheden for Alvor har haft Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet om vor fremtidige Militærordnings Art og Omfang. Men foruden militærorganisatoriske Grunde opfordrer, som sagt, — det skal jeg komme nærmere ind paa — saavel udenrigs- som indenrigs- og finanspolitiske Grunde i høj Grad til at opsætte en saadan Reform. Ligesom den øverste militære Sagkundskab i sin Betænkning om Regeringens Forslag har erklæret, at det, medmindre væsentlige Ændringer opnaas, maa anses for ubrugeligt, saaledes vil samme Bedømmelse uden Tvivl med overvældende Majoritet fra Sagkundskabens Side blive det nu forelagte Ændringsforslag til Del.

Fra et konservativt Synspunkt har Sagkundskabens Stilling altid været af afgørende Betydning. Dette blev udtrykkelig

fremhævet under Forsvarsdebatten i 1909 af de Konservatives daværende Ordfører, det ærede Medlem Hr. Parkov, saavel som af den daværende Forsvarsminister, den nuværende højtærede Statsminister. Det ærede Medlem Hr. Parkov udtalte den Gang som Ordfører for det konservative Parti: „Vi vil uden partipolitiske Hensyn og udelukkende med saglige Hensyn for Øje søge at naa til en tilfredsstillende Løsning. Ved en saadan forstaar jeg en Løsning, som kan faa Tilslutning fra den ansvarlige Sagkundskabs Side. Dette sidste er en Betingelse, som vi ikke under nogen Omstændighed fraviger. Det er en Fordring, som man vil stille, naar det gælder Løsningen af en hvilken som helst anden Sag, og derfor en Fordring, som ogsaa maa blive stillet i dette Tilfælde.“ Det ærede Medlem Hr. Parkov har fuldkommen Ret. Dersom man f. Eks. tænkte sig, at en Skolereform skulde gennemføres paa Rigsdagen, omfattende hele vort Skolevæsen fra Folkeskolen til den højeste Undervisning ved Universitetet, vilde enhver sikkert finde det absurd, om Rigsdagen gennemførte en saadan for vort Folk og dets Ungdom højvigtig Reform uden at have spurgt og i det væsentlige rettet sig efter Lærerstandens og Pædagogernes anerkendte Autoriteter. En Reform, der i sidste Øjeblik, under Pres af det herskende Parti, f. Eks. af Universitetets Rektor magnificus erklæredes for acceptabel, medens den i øvrigt saa godt som enstemmig fra Lærernes og Pædagogernes Side fordømtes, vilde ganske sikkert ikke have Udsigt til Gennemførelse paa Rigsdagen. Paa ganske tilsvarende Maade gaar det efter det ærede Medlem Hr. Parkovs og min Formening med en Reform af saa stor national og folkelig Betydning, som Militærets Nyordning betegner.

Den højtærede Statsminister fremsatte i 1909 Udtalelser, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil tillade mig at citere. Det var, da man i 1909 efter Valget var kommet ind igen i Juni Maaned og den højtærede Statsminister paa ny forelagde de Forslag, der forud havde været til anden Behandling: „Regeringen har i Henhold til Udtalelser, der er fremsat under Forhandlingen i den afvigte Rigsdagssamling, indhentet Erklæringer fra og ført Forhandlinger med de forskellige Vaaben, forskellige militære Autoriteter, angaaende hvilke Ændringer i Regeringens Forslag der kunde anses for hensigtsmæssige indenfor den givne finansielle Ramme.“ Da fandt den højtærede For-